

Lavička

Příbuzní

1. Na lavičce na nádraží zůstalo tvé jméno,
skoro jsem si zlomil nůž,

já vím, že se to nemá, ale já byl jako blázen,
tvojí něhou stal se ze mě muž.

2. Pohladím tu lavičku, až pojedu kolem,
ještě stopy nehtů má,
na zahrádce za chatou, pod dřevěným stolem,
zas tě ve snu objímám.

R: [: Nekonečná lásco,
v tichu petrolejky šeptal jsi mi k ránu,
nekonečná lásco,
říkal jsi mi, kdyžs mě v řece myl. :]

3. Na lavičce na nádraží, zůstalo tvé jméno,
nehet jsem si zlomil,
chlap je smutnej, když si stýská,
smutnej, jako omyl.

R: Nekonečná lásco, ... + nekonečná lásco.